Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Hac occasione monasterium ybracense constructum est: cum illo malachia cum suis numero c. xx fratribus. Ibi occurrit ei cormacus rex. ipse qui olim regno pulsus sub cura malachie de misericordia dei consolacionem accepit. Et locus ille situs in regno eius. Gavisus est rex viso malachia, se et sua omnia exponens ei et his qui cum eo erant. utpote non ingratus nec immemor beneficii. Adducta in continenti animalia multa ad usus fratrum. multa insuper in auro et argento ad sumptus edificiorum pro regia liberalitate collata. Ipse quoque erat intrans et exiens cum eis sedulus et officiosus. habitu quidem rex. sed animo discipulus malachie. Et benedixit loco illi dominus propter malachiam. et in brevi factus est magnus rebus possessionibus et personis. Ubi velut de novo inchoans legem et disciplinam. quam aliis imponebat. magis ipse portabat opus et magister. Ipse in ordine vicis sue coquine ministerio inserviebat. ipse fratribus cum recumberet ministrabat. Inter succedentes sibi invicem fratres ad cantandum legendum vel in ecclesia non se preteriri paciebatur. strenue implens et ipse officium loco suo. tamquam unus ex illis. Sancte paupertatis non modo participem sed et principem se exhibebat. ipsius precipue super omnes habundancius emulator existens.

Cum hec ita aguntur. contigit infirmari archiepiscopum celsum. ipse est qui malachiam in diaconem presbiterum et episcopumque ordinavit. Et cognoscens quia moreretur. fecit quasi testamentum quatenus malachias deberet succedere sibi. quod nullus videretur dignior qui preesset in sede prima. Hoc presentibus indixit: hoc mandavit [ ] absentibus. Hoc specialiter ambobus mommonie regibus et maioribus terre. sancti patricii auctoritate precepit. Cuius reverencia et honore tamquam apostoli illius gentis. qui totam patriam convertisset ad fidem. sedes illa in qua et vivens prefuit et mortuus requiescit. in tanta ab inicio cunctis veneratione habetur. ut non modo episcopi et sacerdotes. et qui de clero sunt. sed etiam regum ac principum universitas subiecta sit metropolitano in omni obediencia. et unus ipse omnibus presit. Verum mos pessimus inoleverat quorundam diabolica ambicione potentum. sedem sanctam obtentum iri hereditaria successione. Nec enim paciebantur episcopari nisi qui essent de tribu et familia sua. Nec parum processerat execranda successio: decursis iam in hac malicia quasi generacionibus xv. Et eo usque firmaverat sibi ius pravum. immo omni morte puniendam iniuriam generacio mala et adultera: ut et si interdum defecissent clerici de sanguine illo: sed episcopi nunquam. Denique iam octo extiterant ante celestinum viri uxorati. et absque ordinibus litterati tamen. Inde tota illa per universam hyberniam de qua multa supra diximus dissolucio ecclesiastice discipline censure enervacio. religionis evacuacio. Inde illa ubique pro mansuetudine christiana. seva subintroducta barbaries. immo paganismus quidam inductus sub nomine christiano. Nam quod inauditum est. ab ipso christianitatis inicio. sine ordine. sine racione mutabantur et multiplicabantur episcopi pro libitu metropolitani. ita ut unus episcopatus uno non esset contentus. sed singule pene ecclesie singulos haberent episcopos. Nec mirum. Nam quomodo tam morbidi capitis membra valerent. Pro his celsus atque huiusmodi malis populi sui vehementer dolens: erat enim vir bonus et timoratus. curavit omnimodis habere successorem malachiam. quod per ipsum confideret posse explantari male radicatam successionem. qui carus esset omnibus. et quem omnes emularentur. et dominus erat cum eo. Nec frustratus est a spe sua. Nam illo mortuo substitutus est malachias. no